

[Bjørn Westh]

tionsbekæmpelsen i EF, så vi ikke får så store EF-prisstigninger, og så bliver vi nødt til at give jer nogle kontante tilskud derhjemme. Der tror jeg faktisk man kunne få mere ud af at udnytte resultaterne fra forskning og forskning.

Jeg har tit bemærket, at landbrugsministeren har sagt, at det var i folketingsalen, det skulle foregå, og at man ikke skulle forhandle med organisationer. Jeg har bemærket, at landbrugsministeren har siddet dag og nat med organisationerne for at bringe et resultat til forhandling her i salen stik imod det, landbrugsministeren plejer at sige er det rimelige.

Men vi vil gerne fra socialdemokratiets side vise, at vi vil forhandle i salen, og at vi også gerne vil være positive. Vi har jo andre landbrugsforslag liggende i udvalget, og så kunne vi få en positiv afslutning på de sager. Vi kunne kigge på det i sommerens løb.

Derfor vil jeg i offentlig forhandling her som noget nyt foreslå landbrugsministeren, der jo foretrækker, at det foregår i salen: skulle vi ikke prøve at finde et forlig om unge i landbruget og bygningsinvesteringerne og så lade det være en god optakt til en fornuftig snak om disse ting, så vi måske kan få kombineret vores forslag og i hvert fald kan få samarbejdet? Så kunne ministeren bruge sommeren til at få EFs godkendelse af sine tanker, og så kunne vi, når vi mødes efter sommerferien, måske få det lidt mere gennemdrøftet. Vi kunne have betænkningen parat, så vi kunne sætte det ind i en større sammenhæng.

Jeg tror, jeg vil anbefale landbrugsministeren at benytte den fremgangsmåde, for så vidt jeg har kunnet vurdere det i dag, er der ikke umiddelbart flertal for ministerens forslag.

Collet (KF):

Jeg ville knytte et par bemærkninger til hr. Bjørn Wesths betragtninger over kapitalisering. Han nævnedes som en vigtig og medvirkende årsag til, at socialdemokratiet ikke kunne støtte forslaget i dets nuværende form, at det medvirkede til kapitalisering, og socialdemokratiet ville rigtignok ikke medvirke til ordninger, som medfører kapitalisering.

Med kapitalisering forstår man jo, at en eller anden forbedring i økonomien på f.eks.

et landbrug medfører, at gårdpriserne stiger. Og når hr. Bjørn Westh siger, at en forbedring af økonomien i landbruget ikke må medføre kapitalisering, så forlanger hr. Bjørn Westh det umulige. Man kan ikke forbedre økonomien i noget erhverv, uden at det påvirker prisen på den virksomhed, man har med at gøre. Man kan ikke sænke renten, forbedre baconpriserne eller give bedre finansielle muligheder, uden at det påvirker gårdpriserne. Det kan ikke lade sig gøre at forbedre økonomien i et erhverv, uden at denne forbedrede økonomi medfører kapitalisering. Det er simpelt hen umuligt.

Og så til hr. Bjørn Poulsens landbrugspolitiske causeri. Det synes ikke at være gået op for SF, at det private erhvervslivs konkurrenceevne kan være afhængig af beskatningens omfang. Nu ved jeg godt, at hr. Bjørn Poulsen og SF betragter beskatningen af erhvervslivet i privat udøvelse som et middel til, at det skal holde op med at være privat. Men jeg vil nu alligevel appellere til hr. Bjørn Poulsen om at forstå, at hvis en dansk landmand udsættes for et skatetryk som følge af indkomstskatter, jordskatter og formueskatter, som ligger på et niveau, der er 100.000 kr. eller 150.000 kr. over det, som hans konkurrent i udlandet skal betale, så påvirker det konkurrenceevnen, og det er konkurrenceevnen, der er interessant, når vi skal se på landbrugets udviklingsmuligheder.

Så sagde hr. Bjørn Poulsen, at denne rentesaneringsordning ikke medførte, at der kom nye animalske produktionsenheder i gang. Det er nok heller ikke det, der er problemet i øjeblikket, at man skal have nye animalske produktionsenheder i gang. Situationen er i al sin gribende enkelhed i dag, at en slagtesvineproducent ikke har noget overskud på at producere et slagtesvin. Han kan ikke engang få dækket omkostningerne til foder, til pasning og til dyrlæge. Sådan er situationen i dag. Problemet er såmænd ikke at få nye animalske produktionsenheder. Problemet er at undgå, at de, vi har, forsvinder. Det er det, der er baggrunden for regeringens rentesaneringsordning.

Så havde hr. Bjørn Poulsen nogle ret teoretiske betragtninger om gældsafløsning kontra gældssanering. Nu er det jo sådan, at når en landmand går konkurs, så er det af mangel på penge, og om de penge, han får tilført, hedder det ene eller det andet, er i denne